

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 60.

Vydána dne 28. července 1921.

Obsah: (239.—241.) 239. Nařízení, jímž se opravuje nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. května 1921, č. 193 Sb. z. a n., o zvýšení valutového příplatku k celním sazbám. — **240.** Nařízení, kterým se upravuje užívání pozemků za podíl jich naturálního výnosu v Podkarpatské Rusi. — **241.** Zákon o dohledu k obcím na Slovensku.

239.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 21. července 1921,**

jímž se opravuje nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. května 1921, č. 193 Sb. z. a n., o zvýšení valutového příplatku k celním sazbám.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. května 1921, č. 193 Sb. z. a n., opravuje se takto:

§ 1.

Ve článku III. v odstavci čís. 4., jenž obsahuje seznam sazebních čísel se součinitelem 7, opravuje se v řádce 8. na konci saz. čís. 201 c) na „201 e)“, a v odstavci čís. 7., jenž obsahuje seznam sazebních čísel se součinitelem 16, škrtá se saz. čís. 249, jež jest již uvedeno v odstavci čís. 5.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedení jeho ukládá se ministru financí v dohodě s ministrem obchodu, ministrem zemědělství a ministrem pověřeným správou úřadu pro zahraniční obchod.

Černý v. r.

Dr. Burger v. r.	Dr. Kovařík v. r.,
Dr. Popelka v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Brdlík v. r.	Dr. Fatka v. r.
Husák v. r.	Dr. Procházka v. r.

Dr. Gruber v. r.,
též za ministra Hanačíka.

240.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 21. července 1921,**

kterým se upravuje užívání pozemků za podíl jich naturálního výnosu v Podkarpatské Rusi.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

Článek I.

(1) Pachtýři (podpachtýři) nebo jiní uživatelé rolí a luk s příslušenstvím, kteří za užívání těchto pozemků jsou dle úmluvy, ujednané přede dnem, kdy toto nařízení nabude účinnosti, povinni dáti druhé smluvní straně jako úplatu část naturálního výnosu těchto pozemků v r. 1921, jsou, pokud nedojde k jinaké úmluvě, oprávněni dáti místo toho úplatu dle předpisů tohoto nařízení.

(2) O tom, zda pozemek jest rolem nebo loukou dle předpisů tohoto nařízení, rozhoduje stav skutečného jeho nynějšího užívání.

(3) Za příslušenství rolí a luk pokládají se po rozumu tohoto nařízení i hospodářská stavení na těchto pozemcích zbudovaná, užívá-li jich pachtýř (podpachtýř) nebo jiný uživatel na základě téhož pachtýřského (podpachtýřského) nebo jiného užívacího poměru.

Článek II.

Ustanovení článku I. tohoto nařízení vztahuje se toliko na pachtýře (podpachtýře) nebo jiné uživatele, kteří pozemky v témže článku naznačené v roce 1921 výhradně nebo aspoň převážně sami nebo pomocí své rodiny

obdělávají, jestliže při tom vlastní i spachtovaná (užívaná) zemědělská půda jejich a osob s nimi ve společné domácnosti žijících nepřesahuje 24 kat. jiter po 1600 čtver. sáhů. Na přebytky nejvýše půl kat. jitra se při tom nehledí.

Článek III.

(1) Úplata, kterou jsou osoby v prvním odstavci čl. I. uvedené oprávněny dáti místo umluveného plnění naturálního, činí:

1. při lukách a při pozemcích osetých jeztelem nebo jinými pícninami polovici sklizně z r. 1921;

2. při jiných polích:

a) byl-li toliko pozemek dán k užívání, nejvyšší pachtovné připadající na ten který pozemek dle odstavce prvního § 2 opatření Stálého výboru Národního shromáždění ze dne 8. října 1920, č. 586 Sb. z. a n. (příloha B), přičemž pro takto stanovené pachtovné má platnost též ustanovení druhého odstavce § 2 právě uvedeného opatření Stálého výboru Národního shromáždění.

Pastevní výbor (čl. V.) může však, je-li to odůvodněno bonitou pozemku nebo jinými důvody, úplatu takto zjištěnou až o 25% zvýšiti nebo až o 25% snížit.

Rovněž může tento výbor, jestliže nelze opatřiti potřebná data katastrální pro určení úplaty, stanoviti tuto úplatu dle svého uvážení se slušným zřetelem na jakost pozemku a na úplatu zjištěnou při jiných pozemcích téže jakosti a v téže krajině.

Úplata řečená jest splatna do měsíce po skončení hlavní sklizně r. 1921;

b) bylo-li dáno druhou smluvní stranou semeno k setí, budiž kromě úplaty v a) uvedené vráceno do měsíce po skončení hlavní sklizně r. 1921 stejné množství semene téže jakosti;

c) bylo-li pole druhou smluvní stranou zoráno, nutno vedle úplaty u a) uvedené zaplatiti jí do měsíce od skončení hlavní sklizně r. 1921 po 75 Kč z každého kat. jitra;

d) jestliže při pěstování kukuřice bylo pole druhou smluvní stranou zoráno a pohnojeno a ona též dala semeno, nutno jí vedle úplaty u a) uvedené zaplatiti do měsíce po skončení sklizně této plodiny za každé kat. jitro po 200 Kč.

Ustanovení druhého odstavce bodu 2 a) tohoto článku má platnost i pro případy bodu c) a d) tohoto článku.

(2) Pokud však bylo dle dosavadních úm. již něco plněno před účinností tohoto nařízení pachtýřem (podpachtýřem) nebo jiným uživatelem, nelze se domáhati změny nebo vrácení; plnění to budiž započteno na úplatu podle tohoto článku. Jeho hodnotu určí, nedojde-li k dohodě, pastevní výbor (čl. V.).

Článek IV.

Pokud nařízení toto neustanovuje jinak, zůstávají veškerá ustanovení úmluv v odstavci prvním článku I. uvedených pro pachtovní rok 1920/1921 v platnosti. To platí zejména o pracích při sklizni a o odvozu sena a podobně.

Článek V.

O všech sporech na základě předpisů článků I.—IV. tohoto nařízení mezi účastníky vzešlých rozhoduje jakožto pomocný orgán státní správy pastevní výbor, zřízený dle článku III. vládního nařízení ze dne 21. května 1921, č. 201 Sb. z. a n., kterým se upravuje užívání pastvin v Podkarpatské Rusi v roce 1921, a to v řízení upraveném článkem III. téhož nařízení, a platí i pro tuto jeho činnost obdobně předpisy článku IV. a V. právě uvedeného nařízení.

Článek VI.

Předpisy tohoto nařízení nevztahují se vůbec na pozemky, jichž užívání náleží farářům a kantorům zákonem uznaných společností náboženských nebo učitelům škol veřejných, církevních nebo s právem veřejnosti vzhledem k jejich úřední činnosti.

Článek VII.

(1) Pokud nejde o pozemky v čl. VI. uvedené a pokud nebyl upraven pachtovní poměr podle následujících odstavců, pozbývají veškeré úmluvy druhu naznačeného v čl. I. a ujednané na další leta platnosti dnem, kdy skončí hlavní sklizeň roku 1921. Druhá smluvní strana nemůže se z tohoto důvodu domáhati na pachtýři (podpachtýři) nebo jiném uživateli náhrady škody nebo ušlého zisku.

(2) Jestliže však pachtýř (podpachtýř) nebo jiný uživatel v čl. II. naznačený oznámí do 30. září 1921 dvojmo písemně nebo ústně do protokolu okresního soudu, v jehož obvodu jsou pozemky, o něž jde, že si je i s příslušenstvím (čl. I., odst. 3.) ponechá v pachtu (podpachtu) na pachtovní rok 1921/1922, vzejde za podmínky tímto článkem ustanove-

ných mezi ním jakožto pachtýřem (podpachtýřem) a druhou smluvní stranou pro pachtovní rok 1921/1922 poměr pachtovní (podpachtovní).

(³) Druhou smluvní stranou, které soud neprodleně doručí oznámení pachtýřovo (podpachtýřovo), jest ten, kdo na r. 1921 osobě oznámení učinivší přímo pozemek propachtoval nebo jinakou úmluvu dle čl. I. jeho užívání postoupil, po případě, jestliže zatím jeho právo zaniklo, ten, kdo jest toho času oprávněn pozemku užívat.

(⁴) Pro takto vzniklý poměr pachtovní platí, pokud nedojde mezi stranami k jinaké úmluvě, podmínky dosavadní úmluvy, platné pro rok 1921. Jestliže však pachtýř (podpachtýř) nebo jiný uživatel v oznámení dle odstavce druhého též prohlásí, že hodlá plnit pachtovné dle předpisů čl. III., určí se pachtovné dle čl. III. a jest splatno při lukách a pozenicích osetých jetelem neb jinými plicinami (čl. III., odst. první, č. 1.) dle dosavadní zvyklosti, při jiných polích (čl. III., odst. první, č. 2.) polovicí dnem 1. února 1922, druhou polovicí do měsíce po skončení všech sklizňových prací v r. 1922.

(⁵) Podmínkou pro vznik i trvání tohoto poměru však jest, že pachtýř (podpachtýř) vyhovuje podmínkám čl. II. a že nepoužije rolí a luk, o něž jde, výhradně jako pastvin.

(⁶) Domnívá-li se druhá smluvní strana, že pachtýři (podpachtýři) právo v druhém odstavci tohoto článku uvedené nepřísluší, může oznámiti okresnímu soudu nejdéle do 14 dnů ode dne, kdy jí bylo oznámení doručeno, své námitky, jinak ztrácí právo nároku pachtýřovu (podpachtýřovu) odporovati.

(⁷) Druhá smluvní strana jest oprávněna pachtovní poměr zrušiti, hospodaří-li pachtýř (podpachtýř) na spachtovaných rolích a lukách takovým způsobem, že tím jest jejich plodivá síla značně snižována nebo jest důvodná obava, že bude značně snížena.

(⁸) O námitkách druhé smluvní strany, jakož i o sporných otázkách vznikajících z poměru pachtovního, tímto článkem upraveného, rozhodují soudy dle zásad řízení nesporného, o útratách však podle zásad řízení sporného.

(⁹) Dny poštovní dopravy písemných podání podle tohoto článku se do lhůty nezapočítávají.

(¹⁰) Ke vzniku pachtovního poměru dle tohoto článku není třeba souhlasu státního

pozemkového úřadu, ani jiného dozorčího úřadu.

(¹¹) Provádění předpisů tohoto článku nebudí na újmu provádění zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n. (zákona přidělového), a zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákona náhradového).

(¹²) S výjimkou případů uvedených v článku VI. a v odstavci čtvrtém čl. VII. jsou neplatny všeliké úmluvy způsobu v čl. I. uvedeného, ujednané po dni, kdy toto nařízení nabude účinnosti.

Článek VIII.

Ustanoveními tohoto nařízení nemění se předpisy zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 290 Sb. z. a n., o zrušení kobliny a rokoviny a jiných povinností v Podkarpatské Rusi a na Slovensku, ani předpisy opatření Stálého výboru Národního shromáždění ze dne 8. října 1920, č. 586 Sb. z. a n., o úpravě pachtovného a obnově drobných zemědělských pachtů.

Článek IX.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a jeho platnost jest omezena na území Podkarpatské Rusi.

Jeho provedením pověřují se ministři zemědělství, vnitra a spravedlnosti.

Černý v. r.

Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Popelka v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Husák v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Brdlík v. r.
Dr. Fatka v. r.	

241.

Zákon ze dne 30. června 1921 o dohledu k obcím na Slovensku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Dozorčí práva nad malými a velkými obcemi.

§ 1.

Okresním výborům přísluší nad malými a velkými obcemi s výhradou správního soudnictví (zákon z 9. března 1920, č. 158 Sb. z. a n.) táž dozorčí práva, jež náležela municipálním výborům.